

บทที่ 4

บทสรุป

การแปลคือการถ่ายทอดความหมายจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่งให้ตรงตามความหมายของผู้เขียน โดยผู้แปลมีหน้าที่ในการหาความหมายในภาษาฉบับแปลให้ใกล้เคียงและเป็นธรรมชาติที่สุดให้เท่าเทียมกับความหมายในภาษาต้นฉบับ ประการแรกในแง่ของความหมายและอีกประการในเรื่องของลีลาภาษา จากคำนิยามในการแปลดังกล่าว ผู้แปลเห็นว่าการแปลเป็นงานที่ต้องอาศัยทักษะในการค้นคว้าหาข้อมูล ไม่เพียงแต่การเรียนรู้ความแตกต่างทางโครงสร้างของภาษา หรือรู้ความหมายของคำศัพท์เท่านั้น หากแต่การแปลยังรวมไปถึงความเข้าใจในวัฒนธรรม ความคิด และความรู้สึกของผู้รับสารในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันอีกด้วย

การแปลต้นฉบับเรื่อง “การสมรส: สัญญาระยะยาว” ของ ลอยด์ อาร์ โคเฮน (Marriage: the Long Term Contract by Lloyd R. Cohen) ซึ่งเป็นงานเขียนทางด้านวิชาการที่อธิบายเรื่องการสมรสในมุมมองของความเป็นสัญญาทางกฎหมายอันนำมาซึ่งมูลค่าของชายและหญิงในตลาดการสมรส รวมไปถึงการหย่าในมุมมองทางด้านเศรษฐศาสตร์ โดยผู้แปลได้เลือกแปลเรื่องดังกล่าวเพราะเห็นว่าเป็นประเด็นที่น่าสนใจซึ่งทำให้ผู้แปลมีแรงจูงใจในการทำงานค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อให้งานสำเร็จอยู่เสมอ อันถือว่าเป็นหนึ่งในคุณสมบัติที่ดีของนักแปลที่ได้ขยายวงความรู้ในสาขาวิชาที่ศึกษาเพื่อทำงานแปล

ในการแปล “การสมรส: สัญญาระยะยาว” ของ ลอยด์ อาร์ โคเฮน ผู้แปลได้ประสบปัญหาหลายประการ ทั้งในด้านความแตกต่างทางภาษาศาสตร์ของภาษาอังกฤษต้นฉบับและภาษาไทยในฉบับแปล อันได้แก่ ปัญหาในระดับคำ เช่น การแปลคำศัพท์ที่มีหลายความหมาย การเลือกใช้คำให้เข้ากับบริบท การเปลี่ยนหน้าที่ของคำเพื่อให้บทแปลสื่อความหมายได้ชัดเจนและเป็นธรรมชาติ การแปลเครื่องหมายวรรคตอน เป็นต้น ในระดับประโยค เช่น การปรับการแปลรูปประโยคกรรตุวาจกให้เป็นธรรมชาติในภาษาเป้าหมาย การแปลประโยคที่มีโครงสร้างซับซ้อนนอกจากปัญหาความแตกต่างทางภาษาศาสตร์ของภาษาทั้งสองแล้ว ผู้แปลยังพบกับอุปสรรค

ทางด้านความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมอีกด้วย เช่น การแปลสิ่งที่ไม่ปรากฏหรือรับรู้ในภาษาแปล การเลือกใช้คำให้เหมาะสมกับระดับการสื่อสาร เป็นต้น

ในการแปลงานดังกล่าว ผู้แปลได้ดำเนินการแปลตามระเบียบการแปลที่ดี และถูกต้อง โดยผู้แปลเริ่มจากการศึกษาต้นฉบับ อันรวมไปถึงประวัติและผลงานของผู้เขียนเพื่อเรียนรู้แนวคิด และรูปแบบการเขียนและการเสนอความคิดของผู้เขียน โดยต้นฉบับ “การสมรส: สัญญาระยะยาว” ของ ลอยด์ อาร์ โคเฮน เป็นงานเขียนอรรถศาสตร์เชิงวิชาการที่มุ่งอภิปรายประเด็นทางกฎหมายและเศรษฐศาสตร์ในการสมรสและการหย่า อันเป็นสาระข้อเท็จจริงและความคิดเห็นแก่ผู้อ่าน ดังนั้น ผู้แปลจำเป็นต้องศึกษาข้อมูลของประเด็นที่ผู้เขียนอภิปรายได้แก่ เศรษฐศาสตร์ และกฎหมายในการสมรสและการหย่า ซึ่งผู้แปลพบกับอุปสรรคทางด้านเนื้อหาในกรณีที่เป็นศัพท์เฉพาะทาง เช่น ชื่อทฤษฎี ศัพท์เฉพาะทางเศรษฐศาสตร์ เป็นต้น

ในการถ่ายทอดเป็นฉบับแปลผู้แปลใช้กลวิธีในการแปลทั้งการแปลแบบตรงตัว (literal translation) และการแปลแบบเอาความ (free translation) ประกอบกันเพื่อให้ฉบับแปลสามารถถ่ายทอดความหมายได้และเป็นธรรมชาติ โดยการแปลแบบตรงตัวส่วนมากจะใช้ในกรณีที่ต้นฉบับเป็นศัพท์เฉพาะ หรือชื่อเฉพาะที่ต้องใช้การถ่ายเสียง หรือกรณีที่เป็นคำที่ไม่ปรากฏในวัฒนธรรมฉบับแปลและหาคำที่จะมาใช้เทียบเคียงไม่ได้ หากผู้แปลเห็นว่าการแปลแบบตรงตัวจะนำมาซึ่งความสับสน สื่อความหมายไม่ชัดเจน หรืออาจทำให้ผู้อ่านสับสนได้ ผู้แปลจะนำวิธีการแปลแบบเอาความมาใช้ อันได้แก่ การปรับบทแปลด้วยการเติมคำอธิบายสั้นๆ การปรับวิธีการเรียงคำหรือกลุ่มความคิด การแยกประโยคที่ซับซ้อนออกเป็นประโยคย่อย (kernel sentence) แล้วจับประเด็นสำคัญมาเรียบเรียงเป็นประโยคขึ้นมาใหม่ รวมไปถึงการเทียบเคียงหาคำหรือวลีที่สื่อความหมายจากต้นฉบับมาแทน

ท้ายที่สุดนี้ ผู้แปลหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการแปล “การสมรส: สัญญาระยะยาว” ของ ลอยด์ อาร์ โคเฮน (Marriage: the Long Term Contract by Lloyd R. Cohen) พร้อมบทวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางแก้ไขจะสร้างประโยชน์ให้กับผู้อ่านที่มีความสนใจในประเด็นการสมรสและการหย่า รวมทั้งสื่อความคิดอันเป็นประโยชน์จากมุมมองที่ต้นฉบับนำเสนอให้เกิดความรู้และประสบการณ์ใหม่ อันสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ได้